

Odvetniška pisarna Jereb

Petra Jereb - odvetnica

Nazorjeva 3 - 4000 Kranj - Slovenija

T: +386 (0)590 39 770 F: +386 (0)590 39 771

E: info@opj.si www.opj.si

OKRAJNO SODIŠČE V LJUBLJANI
VLOŽIŠČE 1
PREJETO

Kranj, 31.8.2015

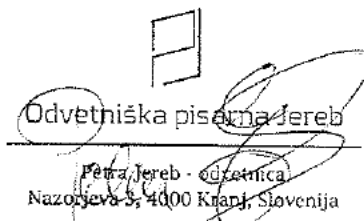
OKRAJNO SODIŠČE V LJUBLJANI
Miklošičeva 10

31. 08. 2015

1000 LJUBLJANA

NUJNO! ZAČASNA ODREDBA!

Upniki:

Odvetniška pisarna Jereb
Petra Jereb - odvetnica
Nazorjeva 3, 4000 Kranj, Slovenija

Dolžnik:

REPUBLIKA SLOVENIJA, katere zakoniti zastopnik je
Državno pravobranilstvo Republike Slovenije,
Šubičeva ulica 2, 1000 Ljubljana

PREDLOG ZA IZDAJO ZAČASNE ODREDBE

zaradi zavarovanja obveznosti
izročitve delnic NKMB d.d. (pcto.
9.625,00 EUR s pp)

-
- 2 x
 - Pooblastilo v izvorniku priloženo – 8 x
 - Priloge – 12 x

I. (splošno o temelju zahtevka upnikov)

Upniki so bili delničarji Nove Kreditne banke Maribor, d.d., Vita Kraigherja 4, 2000 Maribor (v nadaljevanju NKBM d.d.), kot to izhaja iz izpisov iz centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev z dne 18.12.2013. Upniki so tako bili nosilci premoženjskih in upravljaljskih upravičenj v NKBM d.d., ki izvirajo iz članskega položaja delničarja.

Banka Slovenije je kot oblastni organ dolžnika dne 17.12.2013 odločila, da prenehajo vse kvalificirane obveznosti NKBM d.d., med njimi tudi vse delnice, ki sestavljajo osnovni kapital banke (točka 2.1. odločbe Banke Slovenije, opr. št. PBH-24.20-022/13-009). Banka Slovenije je z isto odločbo NKBM d.d. izročila v stoddostno lastništvo dolžnika.

Banka Slovenije je izdajo odločbe o izrednih ukrepih utemeljila z izpolnjenostjo pogojev iz prvega odstavka 253.a člena Zakona o bančništvu. Vendar pa navedeno nikakor ne drži. Pogoji oziroma razlogi, ki jih za upravičenost izdaje odločbe o izrednih ukrepih zahteva 253.a člen ZBan-1, namreč v času izdaje odločbe o izrednih ukrepih, niso obstajali. Poleg neizpolnjenosti pogojev iz 253.a člena ZBan-1 je Banka Slovenija kršila tudi eno izmed temeljnih pravic delničarjev, ki jo zagotavlja 337. člen ZGD-1 (prednostna pravica do novih delnic). Iz teh razlogov, ki bodo podrobneje predstavljeni v nadaljevanju, odločba Banke Slovenije ni bila zgolj nezakonita, temveč je bila do te mere samovoljna in arbitrarna, da ravnanje Banke Slovenije ustreza kriteriju protipravnosti, ki je predpostavka odškodninske odgovornosti države v smislu 26. člena Ustave RS.

S protipravnim odvzemom delnic upnikom je bila le-tem povzročena škoda.

V skladu s 26. členom Ustave RS ima vsakdo pravico do povračila škode, ki mu jo v zvezi z opravljanjem službe ali kakšne druge dejavnosti državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil s svojim protipravnim ravnanjem stori oseba ali organ, ki tako službo ali dejavnost opravlja.

Dolžnik je na podlagi 164. člena Obligacijskega zakonika dolžan vzpostaviti stanje, ki je bilo, preden je škoda nastala. Primarna oblika povrnitve škode je (naturalna) restitucija, zaradi česar so upniki upravičeni od dolžnika zahtevati izročitev ustreznega števila delnic NKBM d.d.. Pri tem pa upniki poudarjajo, da jim škode ni mogoče povrniti z denarno protivrednostjo. Pri delnicah namreč ne gre zgolj za denarno vrednost, ki jo delničar dobi v primeru prodaje delnice, temveč mu delnica zagotavlja tudi premoženjske pravice in članske pravice v ožjem pomenu (oziroma upravljaljske pravice). Tako ima delničar v okviru premoženjskih pravic pravico do dividend, torej do dela dobička, do ustreznega dela preostalega premoženja po likvidaciji ali stečaju družbe ter pravico do prednostnega nakupa delnic novih emisij. V okviru upravljaljskih pravic (članskih pravic v ožjem pomenu) pa ima delničar pravico do nadzorstva nad poslovanjem družbe v skladu z zakonskim in statutarnim okvirom delniške družbe, pravico do informacij, pravico do udeležbe na skupščini, glasovalno pravico kot uresničevanje pravice do udeležbe pri odločanju in pravico do izpodbijanja sklepov oziroma ukrepov družbe.

Dokaz:

- izpis iz centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev z dne 18.12.2013 za upnike – 8 x,

- odločba Banke Slovenije o izrednih ukrepih PBH-24.20-022/13-009 z dne 17.12.2013,
- izjava dr. Petra Glavača.

II.

(neobstoj razlogov za izdajo odločbe o izrednih ukrepih)

Banka Slovenije se je za uporabo izrednega ukrepa prenehanja kvalificiranih obveznosti banke odločila, ker naj bi ugotovila:

1. da naj bi bilo v NKBM d.d. podano povečano tveganje, saj naj banka ne bi razpolagala z minimalnim zahtevanim kapitalom (točka 1.1. navedene odločbe);
2. da naj ne bi bile podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bo banka razloge za povečano tveganje odpravila do 31.12.2013 (točka 1.2. navedene odločbe);
3. da naj ne bi bile podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bi lahko z drugimi ukrepi Banke Slovenije na podlagi ZBan-1 banka v ustreznem roku dosegla kapitalsko ustreznost (točka 1.3. navedene odločbe) ter
4. da naj bi bila zaradi povečanega tveganja v banki ogrožena stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji (točka 1.4. navedene odločbe).

Trditve od 1.-3. so neresnične, posledično je neresnična tudi 4. točka, kljub temu da za upnike ni sporno, da je NKBM d.d. sistemsko pomembna banka.

Trditev pod 1., da NKBM d.d. naj ne bi razpolagala z minimalnim zahtevanim kapitalom, je neresnična, saj kapitalski primanjkljaj, ki je nastal pri NKBM d.d., ni bil vzrok za izdajo navedene odločbe, temveč je nastal šele kot posledica izdaje navedene odločbe.

Trditvi pod 2. in 3., da naj ne bi bile podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bo banka razloge za povečano tveganje odpravila do 31.12.2013 oziroma da naj kapitalske ustreznosti do 31.12.2013 ne bi bilo mogoče doseči z drugimi ukrepi, sta arbitrarni in samovoljni, saj navedena odločba ne vsebuje nikakršnih razlogov, zakaj naj bi zakonski kriterij »ustreznega roka« iz 2. in 3. točke prvega odstavka 253.a člena ZBan-1 pomenil zgolj 13-dnevni rok (od 18.12.2013, ko je bila odločba vročena, do 31.12.2013, kot je samovoljno določila Banka Slovenije). V 13-dnevem roku ni mogoče sklicati niti skupščine banke, kaj šele izvesti več krogov dokapitalizacije. Nadalje pa sta trditvi pod 2. in 3. neresnični, ker bi banka sama lahko v ustreznem roku odpravila razloge za povečano tveganje oziroma bi bilo te razloge mogoče odpraviti z drugimi, milejšimi ukrepi.

AD 1.

Dne 29.11.2013 je NKBM d.d. na svojih spletnih straneh ter na borznem portalu SEONET objavila nerevidirano poročilo o poslovanju za obdobje januar-september 2013. Iz poročila izhaja, da je imela NKBM d.d. na dan 30.09.2013 **za 245.679.000,00 EUR pozitivnega kapitala** (62. stran poročila, predzadnja vrstica). Uprava NKBM d.d. je te računovodske izkaze odobrila dne 29.10.2013, pripravljeni pa so bili v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja, kot jih je sprejela Evropska unija (66. stran poročila). Da tudi po 30.09.2013 v NKBM d.d. ni bilo nikakršnih pretresov, je razvidno iz 83. strani poročila (*»Banka nima pomembnejših dogodkov po datumu izkaza finančnega položaja«*).

Do pretresa je prišlo šele z izdajo navedene odločbe Banke Slovenije, v posledici katere je prišlo do prenosa terjatev z NKBM d.d. na Družbo za upravljanje terjatev bank (DUTB). To je razvidno iz prvega odstavka 3. točke navedene odločbe. Kakor izhaja iz letnega poročila NKBM d.d. za leto 2013 (str. 281, tretji odstavek), je bilo na DUTB prenesenih za skoraj 1 milijardo evrov bruto terjatev (natančneje: za 993.168.000 EUR), medtem ko je NKBM d.d. zanje prejela samo za 376.029.000 EUR protivrednosti (postavka neto prenosna vrednost na isti 281. strani letnega poročila Nove KBM d.d. za leto 2013). Ker je bil prenos terjatev izveden po ekonomsko povsem neutemeljeni in izjemno nizki ceni, je morala NKBM d.d. oblikovati izjemno visoke dodatne oslabitve (in šele to je povzročilo kapitalski primanjkljaj, ki ga je v svoji odločbi že vnaprej ugotovila Banka Slovenije!); v očitnem kontrastu z navedenim se je gospodarsko stanje v letu 2013 že izboljševalo (gospodarska rast je bila najnižja v letu 2012, ko je Republika Slovenija zabeležila 2,6-odstotni padec, medtem ko je bila stopnja rasti v letu 2013 že izboljšana, in sicer je padec na letni ravni znašal le še 1 odstotek, na četrtni ravni pa se je gospodarsko upadanje v gospodarsko rast preobrnilo že v sredini leta 2013; v letu 2014 je bila izmerjena že 2,6-odstotna stopnja gospodarske rasti). Te slabitve so bile skoraj dvakrat večje kot v letu 2012: 464.800.000 EUR v letu 2013 proti 248.235.000 EUR v letu 2012 (glej postavko »neto oblikovane oslabitve za glavnice«, str. 293 letnega poročila NKBM d.d. za leto 2013), ter skoraj 10-krat večje kot v letu 2014 (50.530.000 EUR – glej postavko »neto oblikovane oslabitve za glavnice«, str. 190 letnega poročila NKBM d.d. za leto 2014). Takšne ekscesne slabitve v letu 2013 niso v nobeni zvezi z gospodarskim položajem in s položajem bankinih dolžnikov v letu 2013, temveč izključno v zvezi s prenosom cca. milijarde EUR terjatev na DUTB. Če tega prenosa terjatev na DUTB ne bi bilo (ne bi pa ga bilo, če ne bi vmes posegla Banka Slovenije z navedeno odločbo), NKBM d.d. v letu 2013 zanesljivo ne bi slabila terjatev za višji znesek kot v letu 2012 (248.235.000 EUR). Razlika med tem zneskom in dejansko slabitvijo znaša 216.565.000 EUR, kar pomeni, da je bil vsaj za ta znesek kapital Nove KBM d.d. podcenjen (preveč oslavljen). NKBM d.d. torej ni imela negativnega kapitala v višini -67.070.000 EUR (kakor navaja Banka Slovenije v 2. točki navedene odločbe), temveč pozitivnega vsaj v višini 149.495.000 EUR (261.565.000 – 67.070.000).

AD 2. in 3.

Ker časa ni mogoče zavrteti nazaj, da bi simulirali, kako bi poslovala Nova KBM d.d. in kako uspešno bi sama oziroma z alternativnimi ukrepi krepila kapital v primeru, če Banka Slovenije ne bi izdala navedene odločbe, lahko to ugotavljamo in dokazujemo s tem, kako uspešna je bila druga banka, ki je bila v primerljivem položaju kot NKBM d.d., a ji tovrstni najstrožji izredni ukrep ni bil izrečen. Na srečo tak primer imamo: gre za Gorenjsko banko. Tej je Banka Slovenije dne 20.12.2013 (torej tri dni po izdaji navedene odločbe Novi KBM d.d.) poslala »zgolj« odredbo, v kateri zatrjuje, da Gorenjska banka izkazuje kapitalski primanjkljaj v višini 328 milijonov EUR ter da ga mora pridobiti najpozneje do 30.06.2014. Že iz tega jasno izhaja arbitrarnost in samovolja Banke Slovenije: kako je mogoče, da bi morala ena banka na istem trgu potrebni kapital zbrati v pičlih 13 dneh (tako rekoč med božičem), druga pa naj bi imela pol leta časa, pri čemer gre pri obeh bankah glede na njuno velikost za relativno podobne zneske? Kako odločilnega pomena je bil ta arbitrarno določen čas, dokazuje dejstvo, da je Banka Slovenije že 19.03.2014 ugotavljala kapitalski primanjkljaj Gorenjske banke le še v višini 201 milijon EUR, 26.02.2015 le še v višini 58 milijonov EUR, 17.06.2015 le še v višini 13 milijonov EUR, **sedaj pa Gorenjska banka kapitalskega primanjkljaja sploh več ne izkazuje, in to ne da bi v obravnavanem obdobju Gorenjska banka prejela en sam evro dokapitalizacije!** Gorenjska banka je torej z drugimi – milejšimi

– ukrepi uspela ne le izboljšati, temveč zagotoviti in optimizirati kapitalsko ustreznost, in to – kot rečeno – celo brez izvedbe dokapitalizacije! Nobenega razloga ni, da bi tovrstno uspešnost pripisovali nekim nadnaravnim sposobnostim članov uprave Gorenjske banke; vsakdo, ki želi postati član uprave banke, mora namreč dobiti dovoljenje Banke Slovenije – to velja in je veljalo tudi za upravo NKBM d.d., za katero zato smemo domnevati, da je za opravljanje svojih nalog bila ustrezno usposobljena. Med NKBM d.d. in Gorenjsko banko sta bili dve bistveni razliki: ena je v posledici izrednih ukrepov nemudoma prenesla cca. milijardo EUR svojih terjatev na DUTB ter je morala temu ustrezno oblikovati oslabitve, druga pa je imela in še vedno ima čas, da s prilagajanjem poslovnega modela in stroškovne učinkovitosti sama postopoma krepí svojo kapitalsko ustreznost in odpornost na morebitne šoke (kot je že bilo omenjeno, je večji del dodatnega kapitala, ki ga je v odločbi zaukazala Banka Slovenije, bil namenjen zmanjšanju tveganj nastanka primanjkljaja in ne že obstoječega primanjkljaja).

Razlogi za izredni ukrep prenehanja kvalificiranih obveznosti v NKBM d.d. (torej za izdajo navedene odločbe Banke Slovenije z dne 17.12.2013) glede na razloženo niso obstajali.

Dokaz:

- 62., 66. in 83. stran nerevidiranega poročila NKBM d.d. o poslovanju za obdobje januar-september 2013 (celotno poročilo je dostopno na spletnih straneh <http://www.nkbm.si/javne-objave>),
- 281. in 293. stran letnega poročila NKBM d.d. za leto 2013 (celotno letno poročilo je dostopno na spletnih straneh <http://www.nkbm.si/porocila>),
- 190. stran letnega poročila NKBM d.d. za leto 2014 (celotno letno poročilo je dostopno na spletnih straneh <http://www.nkbm.si/porocila>),
- BDP v Republiki Sloveniji (tabela Statističnega urada),
- vpogled v spis Banke Slovenije glede ugovora Gorenjske banke – v tem spisu se nahaja odredba Banke Slovenije z dne 20.12.2013 in drugi relevantni dokumenti glede spreminjanja kapitalskih zahtev pri Gorenjski banki - opravilna številka zadeve PBH-24.20-026/13,
- Eurostat EuroIndicators: GDP - Second estimate for the second quarter of 2014 (glej 3. stran, vrstica »Slovenia«, prvi in drugi stolpec: Q3 in Q4 za 2013),
- kot doslej.

III.

(odškodninska odgovornost)

Kot so upniki že pojasnili, razlogi po 253.a členu ZBan-1 v času izdaje odločbe o izrednih ukrepih opr. št. PBH-24.20-022/13-009 še zdaleč niso obstajali, zato je bila odločba o izrednih ukrepih izdana v nasprotju z zakonom ter so bile delnice vsem delničarjem NKBM d.d. odvzete protipravno, upnikom pa je nastala škoda. S tem je upnik izkazal in dokazal protipravnost ravnanja dolžnika.

Še dodatno pa upniki utemeljujejo protipravnost ravnanja, s tem, da gre v konkretnem primeru, poleg že izkazanega pomanjkanja razlogov za izdajo odločbe o izrednih ukrepih po 253.a členu, so iz dolžnikovega ravnanja razvidne tudi druge tako nezakonitosti, ki kumulativno izkazujejo protipravnost dolžnikovega ravnanja, ki je predpostavka odškodninske odgovornosti države v smislu 26. člena Ustave RS.

Intenzivnost kršitev prava, ki jo je v okviru izvajanja oblasti storila Banka Slovenije kot oblastni organ dolžnika, je razvidna iz:

- mešanja vzroka s posledico (torej zatiranje kapitalskega primanjkljaja, ki ga v takšni višini nikakor ne bi bilo, če ne bi v posledici izdaje navedene odločbe prišlo do prenosa terjatev z Nove KBM d.d. na DUTB, ki je šele ustvarila tolikšen kapitalski primanjkljaj), zato da bi se fiktivno predstavil obstoj razloga iz 1. točke prvega odstavka 253.a člena ZBan-1,
- smešne konkretizacije zakonskega standarda »ustreznega roka« na nemogoč 13-dnevni rok brez sleherne realne tovrstne potrebe (kar dokazuje primer Gorenjske banke, opisan v predzadnjem odstavku II. točke), zato da bi se fiktivno predstavil obstoj razlogov za izredne ukrepe iz 2. in 3. točke 253.a člena ZBan-1, ter
- ignoriranja temeljne prednostne pravice obstoječih delničarjev do novih delnic, zato da bi se izpeljal še pred izdajo navedene odločbe z dolžnikom usklajen načrt polastitve delnic (o tem podrobneje v nadaljevanju),

tako da utemeljeno govorimo o kršitev pravil službe s strani Banke Slovenije, torej o protipravnosti ravnanja oblastnega organa, ki ima za posledico odškodninsko odgovornost države po 26. členu Ustave RS. V skladu s prvim odstavkom 15. člena Ustave RS se človekove pravice in temeljne svoboščine (med katere spada tudi pravica do odškodnine po 26. členu Ustave RS) uresničujejo neposredno na podlagi ustave.

Poleg tega je dolžnik oziroma njegov oblastni organ kršil pravico delničarjev do prednostnega nakupa novih delnic NKBM d.d.. Prednostna pravica do novih delnic je ena temeljnih in najpomembnejših delničarjevih pravic. ZGD-1 prednostno pravico do novih delnic uzakonja v prvem odstavku 337. člena ter jo varuje s tem, ko za njeno izključitev zahteva izpolnjenost formalnih in vsebinskih pogojev (četrti odstavek 337. člena ZGD-1).

Noben izmed formalnih in vsebinskih pogojev v konkretnem primeru ni bil izpolnjen, delnic NKBM d.d. pa Banka Slovenije kljub temu ni ponudila obstoječim delničarjem (med njimi tudi upniku), temveč jih je ponudila samo dolžniku (predzadnji odstavek točke 3.1. ter zadnji odstavek točke 3.3. navedene odločbe Banke Slovenije).

Banka Slovenije je prednostno pravico obstoječih delničarjev povozila v tesni navezi z dolžnikom. To dokazuje dejstvo, da je dolžnik nove delnice vpisal in vplačal v enem samem dnevu (18.12.2013). Glede na velikost vplačila (870.000.000,00 EUR - glej 3. točko navedene odločbe) je jasno, da to ni bilo mogoče brez temeljitih predpriprav in usklajevanj.

Za takšno ravnanje ne v ZGD-1 ne v ZBan-1 ni nobene podlage. Kadar se osnovni kapital namreč zmanjšuje pod minimalni znesek osnovnega kapitala, mora biti hkrati sprejet tudi sklep o ustreznem povečanju osnovnega kapitala (378. člen ZGD-1). Nujne hkratnosti zmanjšanja in povečanja osnovnega kapitala se je dobro zavedala tudi Banka Slovenije (glej točko 2.2. navedene odločbe).

V takšnem primeru gre torej za celovito pravno dejanje in ne za medsebojno ločeni ali neodvisni zmanjšanje in povečanje osnovnega kapitala. To je jasno že, če vemo, da osnovni kapital delniške družbe niti za trenutek ne more biti manjši od minimalnega ali celo enak 0, saj v takem trenutku delniška družba ne bi več obstajala (osnovni kapital je njen temeljni

opredelilni element). Ker gre torej za celovito pravno dejanje, imajo dotedanji delničarji prednostno pravico do novih delnic.

Tudi v nemški pravni literaturi ni dvoma o prednostni pravici dotedanjih delničarjev v opisanem primeru. V Beck'sche komentarju prvega odstavka §228 Aktiengesetz-a¹ (preslikava navedenega odstavka je slovenski 378. člen ZGD-1) je dobesedno zapisano: »*Pri povečanju osnovnega kapitala (kot rečeno, gre za komentar člena o zmanjšanju osnovnega kapitala pod minimalni znesek ter hkratnem povečanju) imajo delničarji v osnovi prednostno pravico do novih delnic. Izključitev te prednostne pravice je dopustna kot pri siceršnjem povečanju osnovnega kapitala z denarnimi vložki.*«²

Nemška teorija gre še celo dlje: v takem primeru vestnost in poštenje vežeta večinskega delničarja k temu, da imajo nove delnice minimalni nominalni oziroma pripadajoči znesek, zato da bi bila možnost uresničitve prednostne pravice čim večja in da bi nova struktura delničarjev čim bolj odražala dotedanjo. Banka Slovenije je v tesni navezi z dolžnikom, ki se je želel polastiti delnic, tudi to načelo poteptala in število novoizdanih delnic zmanjšala za 32-krat v primerjavi s prejšnjim številom (glej točko 2.1.(a) in prvi odstavek točke 3.1. navedene odločbe).

Krivda se v skladu z 131. členom OZ domneva in bo po načelu obrnjenega dokaznega bremena razbremenitev krivde moral dokazati dolžnik, vendar pa po stališču upnikov krivda dolžnika jasno izhaja iz vseh navedb pod točko II. in III. tega predloga.

Vzročna zveza med protipravnim ravnanjem dolžnika in škodo, ki so jo utrpeli upniki je podana, saj so upniki utrpeli škodo prav zaradi protipravnega ravnanja Banke Slovenije kot oblastnega organa dolžnika pri izdaji odločbe o izrednih ukrepih oznaka PBH-24.20-022/13-009 z dne 17.12.2013.

Upniki v postopku pred Banko Slovenije niso bili udeleženi, da bi lahko na te pomanjkljivosti opozarjali že med samim postopkom, niti jim ZBan-1 ne daje aktivne legitimacije za vložitev tožbe zoper navedeno odločbo Banke Slovenije, tako da znotraj rednega postopka upniki navedene protipravnosti niso mogli sanirati.

Škoda, nastala upnikom s protipravnim ravnanjem Banke Slovenije, se odraža v odvzemu njihovih delnic NKBM d.d.in onemogočenju prednostne pravice do vpisa novo izdanih delnic do česar je prišlo dne 19.12.2013 na podlagi navedene odločbe.

Kot rečeno, je dolžnik na podlagi 164. člena Obligacijskega zakonika dolžan vzpostaviti stanje, ki je bilo, preden je škoda nastala. Primarna oblika povrnitve škode je (naravna) restitucija. Pri tem pa upniki poudarjajo, da jim škode ni mogoče povrniti z denarno protivrednostjo. Pri delnicah namreč ne gre zgolj za denarno vrednost, ki jo delničar dobi v primeru prodaje delnice, temveč mu delnica zagotavlja tudi premoženjske pravice in članske pravice v ožjem pomenu. Tako ima delničar v okviru premoženjskih pravic, pravico do dividend, torej do dela dobička, do ustreznega dela preostalega premoženja po likvidaciji ali stečaju družbe ter pravico do prednostnega nakupa delnic novih emisij. V okviru upravljavskih pravic (članskih pravic v ožjem pomenu) pa ima delničar pravico do nadzorstva

¹ Marsch-Barner v Spindler, Stilz: Kommentar zum Aktiengesetz, 2. izdaja, C. H. Beck, München, 2010, 2. knjiga, str. 532, 6. odstavek.

² »Bei der Erhöhung des Grundkapitals haben die Aktionäre grundsätzlich ein Bezugsrecht auf die neuen Aktien. Ein Ausschluss dieses Bezugsrechts ist wie bei einer sonstigen Barkapitalerhöhung zulässig.«

nad poslovanjem družbe v skladu z zakonskim in statutarnim okvirom delniške družbe, pravico do informacij, pravico do udeležbe na skupščini, glasovalno pravico kot uresničevanje pravice do udeležbe pri odločanju in pravico do izpodbijanja sklepov oziroma ukrepov družbe.

Upošteva razmerje med številom delnic NKBM d.d. pred izbrisom (323.103.520) in sedanjim številom delnic Nove KBM d.d. (10.000.000), torej $32,310352 : 1$, ter upošteva, da so imeli upniki pred izbrisom sledeče število delnic NKBM d.d.:

so upniki od dolžnika upravičeni zahtevati vsaj sledeče število delnic NKBM d.d. (na prvo nižje celo število zaokrožen kvocient med številom delnic pred izbrisom ter razmerjem $32,310352$):

Upniki pri tem izpostavljajo, da imajo sedaj nematerializirane delnice NKBM d.d. drugo oznako (KBMS namesto prejšnje KBMR), vendar pa to sodišča ne sme zavesti, saj upniki zasledujejo, kar je v teh vrednostnih papirjih inkorporirano, to pa so upravljalvske in premoženjske pravice v NKBM d.d., ki so enake tako v nematerializiranih delnicah z oznako KBMR kot tudi v nematerializiranih delnicah z oznako KBMS.

S tem je izkazana terjatev upnikov do dolžnika v skladu s prvim odstavkom 272. člena ZIZ.

Dokaz:

- *značilnosti nematerializiranih delnic KBMR in KBMS (izpisa s spletnih strani KDD),*
- *obvestilo KDD z dne 20.12.2013,*
- *izpis delniške knjige za Novo kreditno banko Maribor d.d., iz katere je razvidno število izdanih delnic,*

- *kot doslej.*

**V.
(nevarnost onemogočenja uveljavitve terjatve)**

Z dosedanjimi navedbami so upniki izkazali verjetnost svoje terjatve do dolžnika na vračilo delnic z oznako KBMS.

V nadaljevanju pa upniki utemeljujejo tudi obstoj nevarnosti, da bo uveljavitev njihove terjatve brez izdaje predlagane začasne odredbe onemogočena ali vsaj precej otežena.

Dolžnik je namreč v sklepni fazi postopka prodaje vseh delnic NKBM d.d. amerškemu skladu zasebnega kapitala Apollo Global Management in Evropski banki za obnovo in razvoj (EBRD). Do prenosa delnic NKBM d.d. na sklad Apollo Global Management in EBRD doslej še ni prišlo, ker še niso izpolnjeni vsi odložni in drugi pogoji iz kupoprodajne pogodbe sklenjene med dolžnikom in Apollo Global Management ter Evropsko banko za obnovo in razvoj. Ker upniki z navedeno pogodbo ne razpolagajo, ne morejo vedeti, kdaj bo do dejanskega prenosa, s tem pa razpolaganja tudi prišlo, lahko pa se to zgodi vsak hip.

Če bi sklad Apollo Global Management in EBRD dejansko pridobila vse delnice NKBM d.d., upniki svojega zahtevka na izročitev delnic NKBM d.d. ne bi več mogli uveljaviti oziroma bi jim bilo uveljavljanje bistveno otežkočeno. Upniki bi tako ostali brez delnic, ki so jim bile protipravno odvzete.

Pri tem pa upniki ponovno izpostavljajo, da jim škode ni mogoče povrniti z denarno protivrednostjo, saj pri delnicah ne gre zgolj za denarno vrednost, ki jo delničar dobi v primeru prodaje delnice, temveč mu delnica zagotavlja tudi premoženjske pravice in članske pravice v ožjem pomenu.

Dokaz:

- *objava v časniku Delo dne 01.07.2015,*
- *kot doslej.*

Na podlagi vsega navedenega upniki predlagajo, da sodišče v skladu z določbami Zakona o izvršbi in zavarovanju izda in vroči dolžniku, KDD d.d., ki vodi centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev, pa pošlje v izvršitev naslednjo

z a č a s n o o d r e d b o :

1. Dolžniku ali komu koli drugemu po njegovem nalogu ali pooblastilu se prepove kakršno koli razpolaganje s 385 delnicami z oznako KBMS, katerih imetnik je dolžnik.
2. Prepoved iz točke 1. se zaznamuje v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev pri dolžnikovi matični številki 5854814000.

3. Upnik mora v roku 30 dni od vročitve te začasne odredbe zoper dolžnika vložiti tožbo, s katero upraviči izdajo te začasne odredbe, ter sodišču v istem roku predložiti ustrezno dokazilo o tem, sicer bo to sodišče postopek zavarovanja ustavilo in opravljena dejanja razveljavilo.
4. Ta začasna odredba velja še 30 dni po pravnomočnosti sodbe, ki bo izdana v pravdi, začetni po 3. točki tega sklepa.
5. Dolžnik je upnikom dolžan v 8 dneh povrniti stroške postopka, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Stroškovnik:

- nagrada za predlog za izdajo začasne odredbe (tar.št. 27 OT 2015).....229,50 EUR;
- Administrativni stroški (pavšal – 11. čl. OT 2015).....8,262 EUR;
- DDV, ID za DDV: SI44384327.....22%;
- Sodna taksa..... po nalogu sodišča